

Stormklockan

Leon Larson

1905

Hör, o hör i nattens stunder
Klockans dån och vilda dunder,
klockans hot och maningsskri!
Hör de dofva toner skalla,
än de stiga, än de falla
som ett haf i raseri.

Djupt i tornets grund det knakar,
tungt det skälfver, doft det brakar
när den gjutna malmen går.
Må det murkna tornet knarra,
som i ångest må det darra
för de slag som kläppen slår.

Förr det sjungits falska sånger
om begär och syndaånger
och om nåd i Jesu famn;
och den frusna, svultna nöden
har man lofvat efter döden
lyckans tid och fridens hamn.

Nu, när klockans starka toner
storma högt mot rymdens zoner,
är det nödens vilda psalm.
Ty med tonerna, som skalla,
vill den väcka alla, alla
upp ur sömnens unkna kvalm.

Det är blott i mörka nätter
som för seklers oförrätter
folket tager hämd och blod,
då ur städers innandömen
brusar våldsamt mänskoströmmen
som en vild och trotsig flod.

Se, då grusas lögnens nästen!
Se, då falla våldets fästen
under klockans vilda sång.
Och för yxorna och svärden
drifves snart den gamla världen
hän till fall och undergång.

Låt de heta lågor glöda,
må de härjande föröda
och förintade gå fram!
I ett eldhaf utan stränder
skola jordens alla länder
luttras ifrån brott och skam.

Stormens klocka dånar, rungar,
tornet skälfver doft och gungar
för den tunga klockans slag.
Högre må dess toner stiga,
tills de segerstolta viga
in den röda domens dag.

Det Anarkistiska Biblioteket

Leon Larson
Stormklockan
1905

Tidningen Brand #5 1905

sv.anarchistlibraries.net